

Dosarul nr. 2rac-240/2022
2-20046951-01-2rac-04102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (M. Alexei)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Malii, A. Pahopol, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Divexim Grup”, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Divexim Grup”, Vulpe Dumitru și Vulpe Angela privind încasarea datoriei, împotriva deciziei din 12 mai 2022 a Curtii de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 07 mai 2020, BC „Moldova-Agroindbank” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Divexim Grup”, Vulpe Dumitru și Vulpe Angela, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la SRL „Divexim Grup”, Vulpe Dumitru și Vulpe Angela în beneficiul BC „Moldova-Agroindbank” SA a datoriei parțiale în sumă de 1 018 583,54 de lei, constituită din datoria la credit și încasarea cheltuielilor privind achitarea taxei de stat în sumă de 30 557,50 de lei și a cheltuielilor judiciare suportate pe parcursul examinării cauzei.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform contractului de credit nr.S180243/489 din 20 iunie 2018 SRL „Divexim Grup” a primit de la BC „Moldova-Agroindbank” SA, filiala nr. 31, un credit în sumă de 1 150 000 de lei. În baza contractului de fidejusiune nr. S180243/489-B și S180243/489-D din 20 iunie 2018 Vulpe Dumitru și Vulpe Angela și-au asumat obligația să răspundă în aceeași măsură ca și SRL „Divemix Grup” în fața BC „Moldova-Agroindbank” SA pentru onorarea integrală a obligațiilor acesteia, aferente contractului de credit nr. 180243/489 din 20 iunie 2018, în cazul în care SRL „Divexim Grup” nu-și va onora obligațiile contractuale.

A comunicat reclamantul că, SRL „Divexim Grup” nu și-a onorat obligațiile contractuale privind rambursarea creditului și achitarea dobânzilor pentru utilizarea lui, încălcând astfel prevederile contractului de credit și prevederile legislației în

vigoare privind executarea obligațiilor. Conform punctului 5.2 lit. j) al contractului de credit menționat, debitorul își asumă obligația să răspundă pentru neonorarea obligațiilor de rambursare a creditului, de achitare a dobânzii și altor plăți conform contractului de credit cu tot patrimoniul său.

A notat reclamantul că, prin reclamațiile nr. 489/E00238-A, nr. 489/E00239-A și nr. 489/E00240-A din 19 aprilie 2019, a solicitat debitorului SRL „Divexim Grup” și fidejutorilor Vulpe Dumitru și Vulpe Angela achitarea integrală a datoriei față de bancă aferentă contractului de credit menționat. La 19 aprilie 2019 datoria SRL „Divexim Grup” fiind de 1 026 894,06 de lei. Reclamațiile adresate fidejutorilor și avizele de recepție au fost restituite băncii cu inscripția aplicată de către angajații oficiului poștal cu mențiunea „nereclamat”, iar reclamația expedită debitorului SRL „Divexim Grup”, a fost recepționată.

Reclamantul a menționat că, la 01 aprilie 2020 datoria SRL „Divexim Grup” față de bancă constituia 1 145 336,96 de lei dintre care 1 018 583,54 de lei, cu titlu de credit, 58 916,01 de lei, cu titlu de dobândă și 67 837,41 de lei, cu titlu de dobândă majorată.

Prin hotărârea din 26 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

S-a încasat în mod solidar de la SRL „Divexim Grup”, Vulpe Dumitru și Vulpe Angela în beneficiul BC „Moldova-Agroindbank” SA datoria cu titlu de credit rezultată din contractul de credit bancar nr. S180243/489 din 20 iunie 2020, din contractul de fidejusiune nr. S180243/489-B din 20 iunie 2018 și din contractul de fidejusiune nr. S180243/489-D din 20 iunie 2018 în sumă de 1 018 583,54 de lei, precum și cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 30 557,50 de lei, cheltuielile de citare publică în sumă de 372 de lei și cheltuielile de judecată pentru punerea în executare a măsurii de asigurare a acțiunii în sumă de 9 078,60 de lei.

S-a indicat că măsura de asigurare aplicată prin decizia din 01 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, își păstrează efectul până la executarea prezentei hotărâri judecătorești.

La 22 decembrie 2020, SRL „Divexim Grup”, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 26 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de SRL „Divexim Grup”, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn și s-a menținut hotărârea din 26 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

S-a încasat de la SRL „Divexim Grup”, în contul bugetului de stat, taxa de stat în sumă de 22 918,18 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, Vulpe Dumitru și Vulpe Angela s-au angajat expres prin contractele de fidejusiune nr. S180243/489-B din 20 iunie 2018 și nr. S180243/489-D din 20 iunie 2018, să răspundă pentru neexecutarea obligației debitorului, ce rezultă din contractul de credit nr. S180243/489 din 20 iunie 2018.

Astfel, conform art. 1156 alin. (1) din Codul civil, în cazul neexecutării obligației principale, fidejutorul și debitorul sînt obligați solidar în fața creditorului dacă în contract nu este prevăzut altfel. Norma în cauză stabilește că debitorul și fidejutorul vor răspunde solidar în toate cazurile, în afară decât dacă contractul nu

prevede răspunderea subsidiară a fidejutorului. Răspunderea solidară înseamnă că creditorul este în drept să ceară executarea obligației fie de la debitor, fie de la fidejutor sau de la ambii concomitent, rămâne la discreția creditorului de a alege modalitatea exercitării dreptului său. În acest context, survine răspunderea solidară a debitorului SRL „Divexim Grup” și a fidejutorilor Vulpe Dumitru și Vulpe Angela față de BC „Moldova-Agroindbank” SA.

Curtea de Apel Chișinău, a menționat că, potrivit probelor și înscrisurilor prezentate de către părți, între creditor, pe de o parte, și debitor cu fidejuserii, pe de altă parte, au avut loc tratative privind modul de stingere a datoriei, părțile ajungând la un numitor comun, însă nici debitorul și nici fidejuserii nu au respectat condițiile acordului.

Astfel, instanța de apel a stabilit cert existența obligației debitorului SRL „Divexim Grup” și fidejuserilor Vulpe Dumitru și Vulpe Angela de achitare a datoriei existente în temeiul contractului de împrumut și a contractelor de fidejusiune.

La 05 septembrie 2022, SRL „Divexim Grup”, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 12 mai 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Consideră recurentul că, hotărârile instanțelor inferioare sunt neîntemeiate și ilegale, fiind apreciate arbitrar probele, fiind încălcate și interpretate eronat normele dreptului material și procedural, fapt care a dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Relatează recurentul că, examinarea cauzei în lipsa SRL „Divexim Grup”, precum și a Angelei Vulpe și a lui Dumitru Vulpe, care nu au fost informați în mod legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, grav încalcă dreptul apelanților/recurentului la un proces echitabil.

Recurentul a menționat că la 07 septembrie 2019, la sediul și depozitul SRL „Divexim Grup” a avut loc un incendiu, fapt confirmat prin rapoartele de expertiză nr. 0431437 din 02 martie 2020 și nr. 0429900 din 05 martie 2020, anexate la cererea de apel nemotivată.

Recurentul a indicat că, persoana responsabilă pentru incendiul produs și anume Beșleagă Anatolie, nu a fost atrasă în proces și nu a participat la examinarea cauzei în fond. Astfel, fiind încălcat dreptul persoanei la apărare.

Recurentul a mai invocat că din cauza incendiului care a distrus utilajul și marfa în sumă totală de 1 875 694, 15 lei, SRL „Divexim Grup” nu mai poate continua activitatea comercială. Astfel, ținând cont de circumstanțele justificatoare, care au confirmat neexecutarea obligațiilor conform contractelor de credit nr. SI80243/489 din 20 iunie 2018, inclusiv din cauza refuzului intimatului de a suspenda sau renegocia condițiile contractuale, consideră că obligațiile SRL „Divexim Grup”, precum și ale Angelei Vulpe și Dumitru Vulpe, conform contractului de credit și contractelor de fidejusiune, au fost stinse.

La 04 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților copia cererii de recurs depusă de SRL „Divexim Grup”, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului

(f.d.78, vol.2).

La 03 noiembrie 2022, BC „Moldova-Agroindbank” SA, a depus referință la cererea de recurs depusă de SRL „Divexim Grup”, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 12 mai 2022, decizia motivată a fost expediată participanților la proces, la data de 04 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice. (f.d. 25, vol. 2).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că SRL „Divexim Grup”, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 05 septembrie 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către SRL „Divexim Grup”, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Divexim Grup”, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh